

Erkender Kommissionen, at stillingsbeskrivelserne, som de fremgår af EUT af 22. maj 2003, ikke behøver at være bundet til en bestemt nationalitet? I benægtende fald hvorfor ikke? Hvorfor giver den i bekræftende fald ikke alle EU-borgere adgang til disse stillinger?

Deler Kommissionen den opfattelse, at ansøgere fra allerede eksisterende medlemsstater derved diskrimineres? Hvilket budskab har den i benægtende fald til de — overvejende unge — ansøgere fra de 15 allerede eksisterende medlemsstater, som ønsker at gøre karriere i EU-institutionerne, men kun vanskeligt eller slet ikke får adgang hertil på grund af den kontingenterede tilstrømning fra de tiltrædende lande?

Kan Kommissionen give en oversigt over antallet af ansættelser i 2000, 2001 og 2002, fordelt på nationalitet (fra hvilken medlemsstat), alder og stillingens niveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(12. august 2003)

Reglerne for udvælgelse af tjenestemænd til de europæiske institutioner er fastlagt i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber. I artikel 27 i afsnit III i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber fastsættes det, at »det skal ved ansættelse tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabernes medlemsstater«.

Det anføres endvidere i artikel 27, at »ingen stilling kan forbeholdes borgere fra en bestemt medlemsstat«.

Som ved tidligere udvidelser af EU har Kommissionen vedtaget et forslag til bestemmelser om midlertidig fravigelse fra vedtægten. Disse bestemmelser giver institutionerne mulighed for at ansætte tjenestemænd fra de kommende medlemsstater på grundlag af deres statsborgerskab for at sikre den nødvendige tilgang af medarbejdere fra disse lande til de forskellige tjenestegrene i institutionerne. I forslaget, som i øjeblikket drøftes i Rådet for Den Europæiske Union, foreslås en gyldighedsperiode på syv år for fravigelsen.

Kommissionens forslag indeholder også bestemmelser om muligheden for i den syvårige gyldighedsperiode at afholde udvælgelsesprøver til udvælgelse af statsborgere fra de nuværende 15 medlemsstater med henblik på at sikre en afbalanceret ansættelse på det geografisk bredest mulige grundlag i hele overgangsperioden efter de nye medlemsstaters tiltrædelse.

Trods fravigelsens undtagelsesmæssige karakter, som giver institutionerne mulighed for at ansætte tjenestemænd på grundlag af nationalt tilhørsforhold til en af de nye medlemsstater, understreges det, at den fortsatte afholdelse af udvælgelsesprøver for de nuværende 15 medlemsstater udgør den overordnede ramme for ansættelsespolitikken i overensstemmelse med retningslinjerne i EF-traktatens artikel 39.

Oplysninger om ansættelse fordelt på nationaliteter findes i de tabeller, der er sendt direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets sekretariat.

(2004/C 33 E/228)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2125/03

af Bart Staes (Verts/ALE) til Kommissionen

(25. juni 2003)

Om: Faste bogpriser

Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 16. maj 2002 (P5_TA(2002)0244) Kommissionen om på grundlag af EF-traktatens artikel 95 og senest inden (!) udgangen af 2002 at forelægge et forslag til retsakt om faste bogpriser.

Har Kommissionen allerede et forslag til retsakt klart, og kan den oplyse indholdet heraf? Kan Kommissionen i modsat fald oplyse, hvorfor den ikke har efterkommet Europa-Parlamentets anmodning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein*(5. august 2003)*

Den 4. november 2002 orienterede kommissæren med ansvar for det indre marked Europa-Parlamentets Udvalg om Retlige Anliggender og Det Indre Marked om, at der i forskellige medlemsstater findes faste bogpriser med hjemmel i lovgivningen eller brancheaftaler. Det blev præciseret, at disse ordninger hidtil ikke har været i strid med Domstolens retspraksis på området.

Kommissæren tilkendegav desuden i overensstemmelse med målsætningen om forenkling og modernisering af EU-lovgivningen, at en harmonisering af disse nationale ordninger efter Kommissionens opfattelse ikke ville medføre tilstrækkelige fordele til at berettige en tilpasning af de retsprinsipper, som Domstolen har fastlagt.

Der er ikke sket noget nyt siden da, som rækker ved denne analyse.

Som kommissæren påpegede, og som en nøjere gennemgang af Parlamentets forslag af 16. maj 2002 har vist, er forslaget definition af »omgåelse« efter Kommissionens mening for bred, ligesom den vil kunne skade den frie handel med bøger mellem medlemsstaterne, navnlig hvor de købes via e-handel. En bred definition af »omgåelse« vil desuden være i modstrid med princippet om, at enhver fravigelse af de grundlæggende rettigheder, som sikres i EF-traktaten, skal fortolkes restriktivt.

Kommissionen konstaterer også, at dette princip går igen i samtlige nationale ordninger med faste bogpriser, også den tyske, som blev indført den 2. september 2002.

Endelig må det understreges, at Kommissionens forordningsforslag om salgsfremmende foranstaltninger indirekte tillader, at bestemte varer på nationalt plan pålægges faste priser, eftersom princippet om, at medlemsstaterne ikke må begrænse værdien af salgsfremmende foranstaltninger, kan fraviges under visse omstændigheder: således må medlemsstaterne gerne sætte en øvre grænse for bestemte rabatter (men ikke andre salgsfremmende foranstaltninger) på varer med faste priser.

På baggrund af ovenstående har Kommissionen bestemt sig for indtil videre ikke at støtte tanken om et lovforslag i den form, Parlamentet har foreslået.

Kommissionen overvåger dog fortsat gennemførelsen af de nationale ordninger med faste bogpriser og disse ordningers overensstemmelse med EU-lovgivningen. Hvis det på et tidspunkt viser sig nødvendigt, vil Kommissionen træffe passende foranstaltninger.

(2004/C 33 E/229)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2138/03**af Theodorus Bouwman (Verts/ALE) til Kommissionen***(20. juni 2003)*

Om: Overtrædelse af arbejdstidsdirektivet (direktiv om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden) i en række medlemsstater

Ikke mindst via arbejdsgruppen af nationale eksperter er Kommissionen uden tvivl klar over, at en række medlemsstater ikke har fulgt Domstolens afgørelse i SIMAP-sagen (C-303/98).

Kommissionen bedes derfor besvare følgende spørgsmål:

1. Er det rigtigt, at man i ovennævnte arbejdsgruppe af nationale eksperter har drøftet, hvorledes følgerne af SIMAP-dommen kan begrænses eller annulleres?